తూనీగ రెక్కలు

చంద్రశేఖర ఆజాద్

"అంకుల్, అంకుల్, రవే తూనీగల్ని పట్టుకొని రెక్కలు విరిచేస్తున్నాడు" ప్రక్కింటి రాము వచ్చి కంప్లయింటు యిచ్చాడు.

"రవిని నేను రమ్మంటున్నానని పిలుచుకురా బాబూ" అన్నాడు శ్రీరాములు.

రాము పరుగెత్తాడు.

"ఏంటి నాన్నా" అంటూ వచ్చాడు రవి.

"తూనీగల్ని చంపుతున్నావా?" అని ప్రశ్నించాడు శ్రీరాములు.

"చంపటంలేదు. రెక్కలకు దారం కట్టుకొని ఆడుకుంటున్నాను" రామువంక చూస్తూ చెప్పాడు.

"ఇంకేమైనా ఆట ఆడుకోరాదూ" అన్నాడు.

"సరే" అంటూ పరిగెత్తాడు రవి.

శ్రీరాములు నవ్వుకున్నాడు.

"తిక్క వదిలిందా" అంటూ వెక్కిరించాడు రాము.

రవి కళ్ళు రాముకేసి తీక్షణంగా చూశాయ్. వెంటనే రామునివంచి వీపుమీద బలంగా గుద్దాడు.

"అమ్మో" అంటూ నోరు తెరిచి గుక్కపట్టాడు రాము.

"ఏడిచావా, చంపుతా" బెదిరించాడు రవి.

రాము చటుక్కున రెండు చేతుల్తో నోరు మూసుకున్నాడు.

"ఈసారి మా నాన్నతో చెప్పావా ఈ తూనీగ రెక్కలు విరిచినట్టు నీ చేతులు విరిచేస్తా" అన్నాడు తిరిగి.

రాము కళ్ళలో భయం తొంగిచూసింది.

"ఆడుకుందాం రా" అన్నాడు రవి.

"నేను రాను."

"రావా" కోపంగా అన్నాడు.

"వస్తాను. ఏం ఆట."

"తూనీగలాటే."

"నేను ఆడను. తూనీగల్ని చంపితే దేవుడు మన చేతుల్ని తీసుకుంటాడని మా అమ్మ చెప్పింది" అన్నాడు రాము. రవి కళ్ళలో వెంటనే భయం తొంగిచూసింది. అంతలోనే తిరిగి మామూలుగా మారాడు.

"అయితే నువ్వు పో" అన్నాడు.

రాము ఏడుస్తూ తిరిగి శ్రీరాములు దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

"మరండి రవి నేను మీకు చెప్పానని కొట్టాడండి. మళ్ళీ చెబితే చంపేస్తానన్నాడండి" వెక్కుతూ చెప్పాడు.

"నేను వాడ్ని కొడతాలే బాబు" అన్నాడు శ్రీరాములు.

"రేపు నన్ను మళ్ళీ కొడితే."

"నేనున్నానుగా" అన్నాడు శ్రీరాములు.

రాత్రికి రవిని దగ్గర కూర్చోబెట్టుకున్నాడు.

"ఏంరా నీకు రాముతో పోట్లాట వచ్చిందా" అనడిగాడు.

"అదికాదు నాన్నా వాడికి తూనీగలు పట్టుకోవటం రాదు. అందుకని నామీద చాడీలు చెబుతున్నాడు" అన్నాడు రవి.

"సరేగాని. రామును కొట్టకు. వాళ్ళ అమ్మవాళ్ళు ఊరుకోరు."

"సరేలే" అన్నాడు రవి.

"పోయి చదువుకో."

రవి వెళ్ళిపోయాడు.

"విన్నావుగా. ఆ రాముకు తూనీగలు పట్టుకోవటం రాదట. అదన్నమాట వాడి ఏడుపు. వాటిని పట్టుకోవాలంటే మంచి వేగం ఉండాలి. మొత్తంమీద మన వాడి దెబ్బ స్ట్రాంగా పడుతుంది. పైగా వీడు చూడ రాదూ.... చంపుతానన్నాడట" భార్యతో అంటూ నవ్వాడు శ్రీరాములు.

తలుపు చాటునుండి వింటున్నవారి ఒక్కగానొక్క కుమారుడు రవి కళ్ళు గర్వంతో మెరిశాయి.

ఇది జరిగి పదేళ్ళయింది.

2

ఆ రోజే క్లాసులు ప్రారంభం కాబోతున్నాయి. అందులో చాలామంది హైస్కూలు జీవితంనుండి తొలి సారిగా కాలేజీ ప్రాంగణంలోకి అడుగిడుతున్నారు. సాధ్యమయినంతవరకు ఎక్కువ భాగం వారికున్న వాటిల్లో మంచి బట్టలు ధరించి వచ్చారు. ఆడపిల్లలంతా ఎంతో

ఆకర్షణీయంగా ఉన్నారు. కౌమార దశనుండి యవ్వనం లోకి అడుగిడుతున్నారంతా. ఒకరికొకరు క్రొత్త. ఇంకా పరిచయాలు కాలేదు.

రవి అక్కడే చదివాడు. అక్కడ హైస్కూలుతో పాటు ఇటీవలనే ఏర్పడిన జూనియర్ కాలేజీ కలిసే ఉన్నాయి. ఇంకా విశాలమైన ఆవరణలో భవనాలు నిర్మించి డిగ్రీ కాలేజీ ఏర్పాటుచేస్తారనుకుంటున్నారు.

రవి కామర్స్ తీసుకున్నాడు. క్లాసులు ఫార్మల్ గా ఆరంభం అవుతున్నాయి.

"ఏయ్ మిష్టర్ సి.యి.సి. రూం యెక్కడుందో చెబుతావా" అడిగాడో విద్యార్థి రవిని.

రవి తీక్షణంగా చూశాడు.

"ఏ స్కూలు నుండొచ్చావ్?"

"ఎం.జి.యం." గంభీరంగా చెప్పాడతను.

అంతే. అతని కళ్ళముందో మెరుపు. పళ్ళు కదిలి పోయాయి. ముక్కు అదిరి రక్తం వచ్చింది. వెంటనే క్రిందపడిపోయాడు. రవి జేబులోనుండి కర్చీఫ్‌తో తుడుచుకొని స్టైయిల్ గా నడుచుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

విద్యార్థులంతా కంగారుగా అక్కడకు చేరారు. ఎవరో పరుగెత్తుకెళ్ళి నీళ్ళు తెచ్చి అతని మొఖంమీద జల్లారు.

"ఏం జరిగిందిి?" అడిగారెవరో.

కర్చీఫ్‌తో మొఖం తుడుచుకున్నాడతను.

"సి.యి.సి. రూం ఎక్కడుందో చెప్పమని అడిగాను. ఏ స్కూలు నుండి వచ్చావన్నాడు. చెప్పాను. మొఖంమీద కొట్టి వెళ్ళిపోయాడు" చెప్పాడతను.

ఒకరి మొఖాలు ఒకరు చూసుకున్నారు.

"ఎవరతను?"

"రవి అని. ఇక్కడే చదివాడు" అన్నారెవరో.

అదే సమయంలో .... రవి తన స్నేహితుల దగ్గర బిగ్గరగా నవ్వుతున్నాడు.

"లేకపోతే ఏయ్ మిష్టరట. ఈ రోజు కాలేజీకి వచ్చాడు. ఆ పోజేమిటి? ఏ స్థూలంటే గొంతులో ఏదో పెట్టుకున్నట్లు .... ఎం. జి. ఎం..... అంట. ఫట్ మంటూ కొడితే కొడుక్కి చుక్కలు కనిపించాయి. క్రిందపడి పోయాడు" అన్నాడు రవి.

"తగాదాలు ప్రారంభం" అన్నాడు శేఖర్.

"గుడ్ స్టార్టింగ్" అన్నాడు సత్యం నవ్వుతూ.

"నాకు తెలిసినంతవరకు మిష్టర్ అనటంలో తప్పు లేదు. నువ్వు తెలుగు భాషని ప్రేమిస్తున్నావని, ఏమండి అనమని చెప్పి ఉండాల్సింది" అన్నాడు శేఖర్.

"ఏడ్చావుగాని.... ఇప్పుడు చూడు మన ప్రతాపం కాలేజీ అంతా మనమంటే హడలి ఛస్తారు" అన్నాడు రవి గర్వంగా.

"హిట్లరన్నా జనం భయపడతారు. ఇకనుండి నువ్వు ఊరికే ఆవేశపడటం మానాలి" శేఖర్ సలహా.

రవి, శేఖర్ వంక కోపంగా చూశాడు. అదే సమయంలో శేఖర్ కళ్ళు రవిని ప్రేమగా చూస్తున్నాయి. ఆ చూపుల్లో ఏం శక్తి వుందో రవి కదిలిపోతుంటాడు.

"నిన్ను ఎప్పుడు కొడతానో. పదిరోజులు బెడ్ మీదుండేటట్లు కొడతానురా" అన్నాడు నవ్వుతూ.

"నాకు పదిరోజులు బెడ్ మీదుండాలన్నప్పుడు యెక్కడున్నా వచ్చి నీతో కొట్టించుకుంటాలేరా" అన్నాడు శేఖర్.

"సాయంకాలం సినిమాకు పోదాం" అన్నాడు సత్యం.

"సర్లే" అన్నాడు రవి.

కానీ ఆ సాయంకాలం సినిమాకు వెళ్ళటం సాధ్యం కాలేదు.

మధ్యాహ్నంకల్లా ఎం. జి. యం. స్కూలు విద్యార్థి తరపున ఓ పదిమంది కాలేజీ దగ్గరకొచ్చేశారు. ఆ కాలేజీ ఆవరణలో విశాలమైన రావిచెట్టు వుంది. అక్కడ సమావేశమయ్యారంతా. వారి నడుమ ఉదయం దెబ్బతిన్న విద్యార్థి ఉన్నాడు. అతని పేరు రమణ. అతను ఏదో చెబుతున్నాడు. వాళ్ళ దగ్గర బెల్టులతోపాటు సైకిల్ ఛెయిన్స్ ఉన్నాయి. ఒకరిద్దరి దగ్గర బాకులున్నాయి. వాళ్ళలో ఒకతను కాలేజీలో అందాల్సి చూస్తానంటూ బయలుదేరాడు. క్లాసు రూములోకి నడుస్తున్నాడతను.

"ఏం బాబాయ్ ఇటొచ్చావ్" అంటూ పలకరించాడు రవి.

అతను సంతోషంగా రవిని కౌగలించుకున్నాడు.

"ఏం లేదు గురూ. మనోడ్ని ఎవరో కొట్టారంట. అసలే వాడి ఆరోగ్యం బాగుండదు. కాలేజీలోకి వచ్చిన మొదటి రోజే స్పృహపోయేట్లు కొట్టారు. అందుకని వచ్చాం" అన్నాడు.

"ఎం.జి.యం. స్కూలా."

"అవును. వాడెవడో తెల్సా నీకు?"

"తెలుసు. నేనే."

అతను మాట్లాడకుండా నోరు తెరిచాడు.

"ఏంటి నాయుడు మనలో మనం కొట్టుకోవటం ఏం బాగా లేదు."

"అతను మనోడేనా?"

"అవును."

"నాకు తెలియదు. రఫ్‌గా మాట్లాడుతుంటే కోపం వచ్చింది."

"అయిందేదో అయింది. మనందరం ఒకటే. ఎదుటి వర్గాల నాయాల్ని లాగించాలి గుర్తుపెట్టుకో" అన్నాడతను.

రవిని వెంటబెట్టుకొని కబుర్లు చెబుతూ అతనో స్తుంటే దెబ్బలుతిన్న విద్యార్థి "అతనే" "అతనే" అన్నాడు. అందరికీ ఆశ్చర్యంగా ఉన్నా ఎందుకయినా మంచిదనే స్టడీగా నిలబడ్డారు.

"ఒకేయ్. భలే పని జరిగింది. మనోడ్ని కొట్టింది యెవరో కాదు. వీరయ్య నాయుడిగారల్లుడు" సంతోషంగా చెప్పాడతను.

రమణకు అతని ముఖంలో సంతోషం కొంత ఇబ్బందిగా అనిపించింది.

"వీరయ్య నాయుడు నీకెలా వరస" అడిగాడాయన.

"మావయ్య."

"నువ్వు శ్రీరాములుగార బ్బాయివా?"

"అవును."

అతనుకూడా సంతోషించాడు.

రమణ కయోమయంగా ఉంది.

"ఇతను రమణ. మనోడే. ఇకముందు మీరంతా కలిసి ఉండండి" అన్నాడతను.

రవితో రమణను కరచాలనం చేయించాక

"సర్లే నాయుడూ...నువ్వెళ్ళు మేం చెబుతాంలే"

అన్నాడతను రమణ నుద్దేశించి.

రమణ వెళ్ళిపోయాడు.

"ఈయన తెలుసా" అన్నాడు ముందు తీసుకొచ్చిన వ్యక్తి.

రవి అడ్డంగా తలూపాడు.

"గంగ."

రవికి ఎక్కడో జ్ఞాపకాల మెరుపు. ఎప్పుడో ఓసారి విన్నాడు. పట్నంలో జరిగిన ఓ తగాదాలలో—అతనిదో మరొకతనిదో తల పగిలిందని.

"పద నాయుడూ... మొదటిసారి మనం కలుసుకున్న సందర్భంలో పార్టీ చేసుకుందాం" అన్నాడు గంగ.

"ఓరేయ్ నాకు క్వార్టర్... నాయుడూ నువ్వు తాగుతావా" అన్నాడు.

రవి అడ్డంగా తలూపాడు.

"సర్లే బీరు తీసుకుందువుగానిలే. బీరూ...కోడిపలావ్ తీసుకునిరా. సిగరెట్లు కూడా తీసుకురా" అంటూ గంగ జేబులో నుండి ఓ వంద కాయితం తీసిచ్చాడు ఎవరికో.

రవి వాళ్ళతో పాటు ఆ గదిలోకి వెళ్ళాడు. కూర్చున్నాక గంగ చెప్పటం ప్రారంభించాడు.

"చూడు నాయుడు. మనందరం ఒక కులంవాళ్ళం. మనమంతా ఒక్కటి. మనకు బలముంది. అయినా వెనకబడి ఉన్నాం. మనవాళ్ళు పైకి రావటంలేదు. ఆ కమ్మనాకొడుకులు చూడు. వ్యాపారాలు వాళ్ళవి. సినిమాలు వాళ్ళవి. పొలాలు వాళ్ళవి. మనల్ని అణగద్రొక్కుతున్నారు. అందుకే మనమంతా కలిసుండాలి. మనవా. మీద యెవరైనా చెయ్యివేస్తే అది మనవాడిని కొట్టినట్టు కాదు. నాయుడు కులాన్ని కొట్టినట్లు. ఇది గుర్తుపెట్టుకో.

మన కులం కోసం మనం ప్రాణాలిస్తాం. అవసరమయితే ప్రాణం తీస్తాం. ఇదికూడా గుర్తుపెట్టుకో. మీ మావ వీరయ్యంటే ఊరంతా హడలే. మరి నువ్వు కూడా అంత పేరు తెచ్చుకోవాలి" అన్నాడు.

అతను బట్టలు విప్పుతుంటే బొడ్డు దగ్గర వ్రేలాడుతున్న పదునైన కత్తి...బెల్టులా తగిలించిన ఛెయిన్ ను రవి గమనించాడు. అతను సబ్బుతో మొఖం కడుక్కొని వచ్చాడు. అయినా అతని మొఖంలో ఓ వంతయినా రఫ్ నెస్ తగ్గలేదు.

ఇంతలో బాటిల్స్ వచ్చాయి. గ్లాసులందుకుని వాటిల్లో పోసుకున్నారు.

"నా కలవాటు లేదు" అన్నాడు రవి.

"ఫర్వాలేదు బీరేగా. కూల్ డ్రింక్ లా ఉంటుంది. హాటయితే మెల్లగా తీసుకోవచ్చులే" అన్నాడు గంగ.

రవి గ్లాసెత్తి నోట్లోకి వంపుకున్నాడు. ఎందుకో కుంకుడు కాయల రసంలా వుందనిపించింది. రెండు గ్లాసులు త్రాగేసరికి మధురంగా ఉందనిపించింది. పలావు తింటుంటే గంగకు మందు పనిచేయటం ప్రారంభించింది.

రవిలో కుల దృక్పథం....ఆ రోజే బలంగా ఇంజెక్టు చెయ్యబడింది.

3

సత్యం తెల్లటి బట్టల్లో మెరిసిపోతూ వస్తున్నాడు. కాలేజీలో రోజూ అంత నీట్ గా డ్రెస్ మెయింటన్ చేస్తుంది అతనే. ఆ చొక్కామీద ఓ హృదయం— దానినుండి దూసుకెళ్ళిన మన్మథ బాణం ఉన్నాయి.

"ఆ బాణం ఎవరిదిరా" అన్నాడు శేఖర్ సత్యం

రావిచెట్టు దగ్గరకు రాగానే.

"మనదే."

"అంటే నీదనా."

"మరి."

"ఆ హృదయమో?"

"సుందరిది."

"అవునులే. నీ జీవితంలో సుందరి ఒక్కటీ నిన్ను ప్రేమించదు. ఆ బొమ్మలతో నే తృప్తిపడు."

నవ్వారంతా.

రవి సిగరెట్టు ఆవతలపడేశాడు.

"సత్తిగా ఇలా రా" అన్నాడు.

"పోరా....నిన్న సినిమాకు వెళ్దాం అని అడ్రసులేవు"

"ఈ రోజు వెళదాంలే" అన్నాడు రవి.

తెల్లటి బట్టల్లో సత్యాన్ని చూస్తుంటే ఎందుకో తెలీని కసి....లేచి వచ్చి భుజంమీద చేతులు వేశాడు.

"చెయ్యి తియ్యరా" అంటూ ప్రక్కకు జరిగాడు. అప్పటికే చేతుల మురికి ఆ చొక్కాకు అంటుకుంది.

"ఏంటిరా ఇది. ఇస్త్రీ బట్టలు పాడుచేశావు" అన్నాడు సత్యం కోపంగా.

రవి సంతోషంగా నవ్వాడు.

"కొందరికంతే. తెల్లటి వాటిని చూసినా....నిర్మలంగా ఉన్నవాటిని చూసినా....భరించలేరు." శేఖర్ అన్నాడు.

రవి తీక్షణంగా శేఖర్‌ను చూశాడు.

అంతలోనే....ఆకర్షణ!

"నన్ను విమర్శించే హక్కు నీ ఒక్కడికే ఉందిరా" అన్నాడు సత్యం ఓడిపోయినట్లుగా.

"ఈ రోజు ఉదయం ఆటకు 'లవ్ ఇన్ ఆంధ్ర'కు

వెళదాం" అన్నాడు రవి సత్యంతో.

"కామర్స్ లెక్చరర్ వచ్చాడు" అన్నాడు సత్యం.

"ఆయన రేపూవస్తాడు. అది ఈ రోజే చివరి ఆట"

"నువ్వు వస్తావంటరా"

"నేను రానులేరా" అన్నాడు శేఖర్.

ఇద్దరూ సినిమాకు వెళ్ళారు. సత్యం సినిమా చూడటంలో లీనమైపోయాడు. అకస్మాత్తుగా భుజంమీద చురుక్కుమంది. రవి తెరలు తెరలుగా నవ్వుతున్నాడు. సత్యం బాధగా చూశాడు. సత్యం భుజంమీద రవి సిగరెట్ అంటించాడు. సత్యం కళ్ళలో కనిపిస్తున్న బాధను చూస్తున్న కొద్దీ నవ్వుతున్నాడు. కళ్ళ వెంట నీళ్ళు వచ్చి ఆగిపోయాడు.

"ఏంటిరా నువ్వు" కోపంగా అన్నాడు సత్యం.

"సారీ....రా" అన్నాడు రవి నవ్వుతూనే.

"నీకూ కాలు స్తే తెలుస్తుందిరా ఆ బాధ"

"కాల్చరా"

"మేం కాల్చలేం" అన్నాడు సత్యం సుభావంగా.

"సరదాకి కాల్చాలేరా" అన్నాడు రవి.

"ఇంకెప్పుడూ అలా చేయకు" అన్నాడు సత్యం.

"నాయుడూ" పిలిచారెవరో.

రవి వెనక్కు తిరిగాడు.

"గంగ"

లేచి అటు వెళ్లాడు

"ఆ కమ్మవాడితో నీ స్నేహం ఏమిటి?"

"ఛ....వాడు నా చిన్ననాటి నుండి స్నేహితుడు. మా నడుమ ఆలాంటివేం లేవు"

గంగ మొఖంలో ఓ క్షణం నిరాశ.

"సర్లే. సాయంకాలం రూమ్‌కొస్తావా?"

"వస్తాను" అని వచ్చేశాడు.

"ఎవర్రా" అన్నాడు సత్యం.

"ఎవరో తెలిసినవాళ్లు" అన్నాడు రవి.

మరుసటి రోజు రావిచెట్టు నీడలో అందరూ సమావేశం అయ్యారు.

"నిన్న సినిమాహాల్లో సత్తిగాడు సీరియస్‌గా చూస్తున్నాడురా సినిమా.... ఊరికినే సిగరెట్ లైట్‌గా అంటించాను. ఇక చూడు వాడి చిందులు" అన్నాడు రవి.

అందరూ పగలబడి నవ్వుతున్నారు.

"బాబూ వాడిది శరీరమా అస్బ్రేనా" అన్నాడు గుప్తా.

రవి కళ్ళలో మెరుపు!

చేతిలో సిగరెట్ చివరిదశకొచ్చింది. చటుక్కున లేచి వెళ్ళి గుప్తాను గట్టిగా పట్టుకొని వాడి భుజం మీద నలిపేశాడు.

గుప్తా బాధతో పెద్దగా అరిచాడు.

అందరూ పొట్ట చెక్కలయ్యేట్లు నవ్వుతున్నారు. రవయితే కడుపు చేత్తో పట్టుకొని పొర్లుతూ.... పెద్దగా నవ్వుతున్నాడు.

"అదిది కా....దు....రా....నీ....నీ....ది అస్బ్రే" అని మరింత బిగ్గరగా నవ్వాడు.

గుప్తా నల్లగా ఉంటాడు. అయినా బాధతోనూ.... కోపంతోనూ మరింతగా మాడిపోయింది. అతని ముఖం.

"నువ్వు మనిషివా, రాక్షసుడివా" అంటూ అరిచాడు.

అందరూ మరోసారి బిగ్గరగా నవ్వారు.

"ఏంటిబే. కోపం వచ్చిందా" అన్నాడు రవి.

"కోపం ఎందుకొస్తుంది. నువ్వు సిగరెట్ వాడి భుజం మీద ఆర్పుతుంటే హాయిగా ఉంది. ఒకే రవి నీ పద్ధతులు మార్చుకోకుంటే అదే హాబిట్‌లా మారుతుంది. అసలు ఓ మనిషి బాధపడుతుంటే నీకు కలిగే ఆనందం ఏమిటో అర్థంకావటంలేదు. మనం ఇలాంటి పనులకు నవ్వితే వాడిలానే చేస్తుంటాడు" అన్నాడు శేఖర్ మిగతా వారందరితో.

రవి, శేఖర్ మొఖంలోకి చూడకుండానే

"నోర్మూయ్‌బే. మాటింగిచ్చావు కానీ" అన్నాడు.

4

కాలేజీ మొదలయి ఆరు నెలలు గడిచింది.

ఈ ఆరు నెలల్లోనూ రవికి చెంది పది కొట్లాటలు జరిగాయి. పది సందర్భాలలోనూ రవి దెబ్బలకు ఎదుటి వ్యక్తులే గురికావటం జరిగింది. ఆ కొట్లాటలు క్రమంగా కులద్వేషాన్ని సంతరించుకున్నాయి.

ఇప్పుడు అక్కడ నాలుగు గ్రూపులేర్పడ్డాయి. కమ్మ, నాయుడు, క్రిస్టియన్, ముస్లింలకు చెందినవే అవి. వీటిలో వీటికి తగాదాలు జరుగుతున్నాయి. ఎవరెవరి ప్రాంతాల్లో వారుంటారు. మరొకరి ప్రాంతంలోకి వెళ్ళటం జరగదు. పొరపాటున ఎవరైనా అటు వెళ్తే, తల పగలటమో, దెబ్బలు తినిరావటమో జరిగిపోతుంది. ఈ పరిస్థితి కాలేజీ ప్రిన్సిపాల్ గారికి కూడా ఇబ్బందికరంగా ఉంది. అందుకే ఓసారి అందరి తల్లిదండ్రులతో ఓ సమావేశం ఏర్పాటు చేశారు. అయినా ప్రయోజనం లేకుండా పోయింది.

అదలా ఉండగా 'అశోక్' అనే ఓ విద్యార్థి క్రొత్తగా చేరాడు. అతను ఎర్రగా ఉంటాడు. వాళ్ళు అంతకుముందు బర్మాలో ఉండేవారట. వాళ్ళ నాన్న

మిలిట్రీనుండి వచ్చారట. అశోక ఇంగ్లీషులో మాట్లాడతాడు. యన్.సి.సి డ్రిల్లు బాగా చేస్తాడు. అతను కూడా కమ్మవాడే. మంచి బట్టలు వేసుకొని కాలేజీకి వస్తుంటాడు. సత్యానికి మంచి కాంపిటీషన్‌గా తయారయ్యాడు.

వాడితో ఎలా తగాదా పెట్టుకొని కొట్టాలా అని ఆలోచనలో పడ్డాడు రవి.

"ఒరేయ్. ఆ బర్మాగాడు సుందరివంక చూస్తున్నాడురా" అంటూ బాధపడ్డాడు సత్యం.

"సుందరివంక ఎవరైనా చూస్తారు. నీకేమిటి బాధ" అన్నాడు శేఖర్.

"సుందరిని నేను ప్రేమిస్తున్నాను."

"అతనూ ప్రేమిస్తున్నాడేమో"

"వీల్లేదు"

"ముందు సుందరి ఎవరిని ప్రేమిస్తుందో కనుక్కో" అన్నాడు శేఖర్.

"ఈ రోజే లవ్ లెటర్ రాస్తున్నా"

"తెలుగులోనే" అనుమానంగా అన్నాడు శేఖర్.

"మరి ఇంగ్లీషులోనా? అది వాడివల్లేమవుతుంది. అశోక గాడయితేనా" అన్నారెవరో.

"భలేవాడివే. వీడూ రాస్తాడు. ఐ లవ్ యూ అని."

అందరూ నవ్వుకున్నారు.

"లేదురా. గుప్తాగాడు తెలుగులో రాస్తాడు. నేను ఇస్తాను" అన్నాడు సత్యం.

"గుప్తానా" ఫక్కున నవ్వాడు శేఖర్.

"వాడు రాస్తే నిజంగా ప్రేమించినా వెంటనే మానేస్తుంది"

"ఏడ్చావులేవోయ్" అన్నాడు గుప్తా.

"అవునురా. అది ప్రేమలేఖ. ఎకౌంట్ బుక్ కాదు"

ఆ సాయంకాలమే సుందరికి లెటర్ ఇవ్వబోతే "బీ కేర్ ఫుల్" అందిట. అందుకు సత్యం బాధపడలేదు గాని.... అశోక్ కూడా ఈ దృశ్యం చూశాడట. అంచేత ఇమ్మీడియట్ గా 'బర్మాగాడిని' బాదేసి కడుపుమంట తీర్చుకోవాలని సత్యం ప్రపోజల్.

రవి అంగీకారం తెల్పాడు.

కాలేజీ వదిలాక అశోక్ వస్తున్నాడు. రావిచెట్టు దగ్గరకు రాగానే సత్యం పిలిచాడు.

అశోక్ వచ్చాడు.

"ఏంటిబే నన్ను చూసి నవ్వుతున్నావు" అన్నాడు సత్యం.

"టాక్ పొలైట్ లీ"

"నీకు పొలైట్ ఏంటిబే."

"నేను నిన్ను చూసి ఎప్పుడు నవ్వాను బే బే" అన్నాడు అశోక్.

"ఏంటిరా నస" అన్నాడు రవి.

సత్యం అమాంతం కలియబడ్డాడు. అతను కూడా తిరగబడ్డాడు. ఇద్దరికీ దెబ్బలు బాగానే తగిలాయి. కానీ సత్యం, అశోక్ చొక్కాను చించేశాడు.

ఆ చొక్కా అంటే అశోక్కి ప్రాణమూ.... సత్యానికి కడుపు మంటానూ....

ఇంతలో కొందరువచ్చి ఇద్దరినీ విడదీశారు.

"ఐ విల్ సీ యువర్ ఎండ్. నాటోన్లీ యూ.... మీ అందరి సంగతి" అంటూ విస విసలాడ్తూ వెళ్ళిపోయాడు.

"అది గాదురా సత్తిగా. ఆడి మొఖంమీద రెండేస్తే

బర్మాముక్కు బద్దలయ్యేదికదా. మినుముల బస్తా పట్టు కన్నట్లు కుమ్ముతావేంటి" అన్నాడు రవి.

"ఆడికి ఎంతసేపూ ఆ చౌకా చింపాలనే యావ తప్పితే.... దెబ్బలు తింటవాననే సంగతే తెలియక పోతేనూ" అన్నాడు గుప్తా.

అందరితోపాటు సత్యం కూడా నవ్వాడు.

అశోక్ సేరుగా వెళ్ళి వాళ్ళ నాన్నను సంప్రదించాడు. ఆయన దగ్గర ఓ తుపాకి ఉంది. ఆయనకు వాళ్ళబ్బాయి 'చౌకా' చింపారని తెలియగానే కోపం వచ్చింది. తుపాకి తీసుకెళ్ళి కాల్చేస్తానంటూ కూర్చున్నాడాయన. బర్మా భార్యవచ్చి....

"డోంట్ బీ సిల్లీ....ఇదేం పాకిస్థాన్ యుద్ధంకాదు. పోలీస్ రిపోర్టివ్వండి" అంది.

వెంటనే అశోక్‌ను తోడ్కొని మొత్తం సత్యంతో పాటున్న రవి, గుప్తా, సలీం మీద కంప్లయింటుఇచ్చారు.

క్షణాల్లో వారందరినీ కాలేజీ ఆవరణనుండే స్టేషన్‌కు తీసుకెళ్ళారు. అప్పటికి సాయంకాలం అయింది.

"మున నాయుడు లాకప్‌లో ఉన్నాడంట" అని చెప్పి ఎవరో పలావు పొట్లాం పంపించారు.

సత్యం చౌదరికి చికెన్ కుర్మా....

గుప్తాగారికి అవకాయ భోజనం....

సలీం సాబ్‌కు కైమాకర్రీ....

యస్.ఐ. గారికి ఫోనూవచ్చాయి!

"అబ్బే అలాంటిదేం లేదు. కుర్రాళ్ళు కొట్టుకున్నారు కదా.... బెదిరించి వదిలేస్తాం"

"అలాగేనండి" అంటూ ఫోన్ పెట్టేశాడు.

"ఏయ్. కానిస్టేబుల్ వాళ్ళనిటు పిల్చుకురా"

అన్నాడు.

నలుగురూ మెల్లగా నడుచుకుంటూ వస్తున్నారు.

"త్వరగారండి. వెళ్ళిపోతుర్లా ఏమిటా నడక" అంటూ కసిరాడు. అంతా వేగంగా నడిచి వచ్చారు.

"ఒరేయ్. ఇలారా" అని గుప్తాను పిలిచాడు.

గుప్తా భయంగా దగ్గరకెళ్ళాడు.

"పెద్ద రౌడివా.... కొట్లాడుతున్నావట...." అంటూ కర్రతో ఒకటి వేశాడు.

"నేను కాదండి. సత్యమండి" అన్నాడు కంగారుగా.

"పది గుంజీళ్ళు తియ్యి" ఆజ్ఞాపించేడాయన.

సత్యంమీద కసిగానూ.... యస్.ఐ.గారి మీద భయంతోనూ గుంజీళ్ళు తీశాడు. మిగతావాళ్ళకి నవ్వు వస్తోంది కానీ....నవ్వితే ఎక్కడ బాదేస్తాడోనని అణిచి పెట్టుకుంటున్నారు.

"సత్యం ఎవరు?"

"నే నేనండి" అన్నాడు సత్యం.

"నువ్వేనా అశోకను కొట్టింది"

"అతనే ముందు కొట్టాడండి"

"అతని చొక్కా చించావట"

"నా చొక్కా నే చించాడండి"

"ఓరి అసత్యం. మీ మొఖాలు తగలెయ్యా. చదువు లెటూ రావు. కొట్టుకోవడం కూడా రాదా. ఆడాళ్ళు జాకెట్లు చించుకున్నట్లు చించుకున్నారు సిగ్గులేదూ"

"కిస్‌కా జేటా హై రే తూ" అన్నాడు సలీంను చూస్తూ.

"సారాకొట్టు ఇమాంకా సాబ్"

"మందు పీకే గయా రే తూ... "

"నై సాబ్"

"మీ అందరూ గుంజిళ్లు తియ్యండి."

రవికి అవమానం అనిపించింది. ఒకరి మొఖాలొకరు చూసుకున్నారు.

"సారు" అరిచాడు.

గుప్తాతో పాటు అందరూ తియ్యటం ఆరంభించారు.

"నువ్వాపు" అన్నాడు గుప్తాని....

"ఇంక చాలు ఆపండి. ఈసారి పిచ్చివేషాలు వేశారో నాలుగు రోజులు సెల్ లో త్రోయించి....రిజిస్టర్ లో ఎక్కించి....మీ ఫొటోలు సెంటర్లో తగిలిస్తా....సంఝే" అన్నాడు.

తలలూపారంతా.

"పొండి" అరిచాడు.

బయటకురాగానే అందరికీ కడుపుబ్బేంత నవ్వొచ్చింది. గుప్తాకి మాత్రం నవ్వు రాలేదు.

"ఏరా దొంగనాకొడకా నీ మూలంగా నేను దెబ్బలు తిన్నాను" అంటూ సత్యం మీద లేచాడు గుప్తా.

"అది సరేగాని మనం గుంజిళ్లు తీశామని ఎవరికీ చెప్పొద్దు" అన్నాడు రవి.

"గుప్తాగాడు తీశాడని ముందే చెబుతారు. ఇప్పుడేమో ఇలా మాట్లాడుతారు" అన్నాడు గుప్తా నిరసనగా.

"లేదులేరా. ఇప్పుడందరం తీశాంగా" అన్నారంతా.

5

"నాయుడూ....నువ్వా సత్యం కోసం జైలుకెళ్ళటం ఏం బాగుండలేదు. కమ్మనాకొడుకులతో నీకేమిటి పని. నువ్వు మా మాటవిని వాళ్ళతో స్నేహం మానాలి" అని గట్టిగా చెప్పాడు గంగ.

"ఏరా స్టేషన్లోకి వెళ్లొచ్చావట. దేశవోళ్ళ కోసం తగాదాల కెళుతున్నావా" అన్నాడు వీరయ్య. ఆయన దృష్టిలో దేశవోళ్ళంటే అర్థం వేరే కులం అనే.

శ్రీరాములుగారేం మాట్లాడలేదు. ఆయన రవి గురించి పట్టించుకోవడం మానేసి చాలా కాలమయింది.

"ఏరా నీకు బుద్ధుందా....నువ్వూ, ఆ శేఖర్ గాడు కమ్మవాళ్ళనా! ఆ తెగలందరూ ఒకటిగా ఉంటుంటే మీకు బుద్ధి లేకపోయే. వాళ్ళలో ఎవడిమీదన్నా దెబ్బ పడనీ, అందరూ కట్టగట్టుకొస్తారు. మరి మనలో ఐకమత్యం ఏడిచిందా. మీలో మీరు కొట్టుకు ఛస్తారా. ఇక నుండైనా వాడితో స్నేహం మానండి" అంటూ సత్యం వాళ్ళని కోప్పడ్డారు కొంతమంది పెద్దలు.

గుప్తాను సలీంను కూడా వారివాళ్ళు బాగా తిట్టారు. ఆ కాలేజీలోనూ, పట్టణంలోనూ ఎన్ని గ్రూపులున్నా. కులాలు పేరుతో కొట్టుకుంటున్నా, వీరంతా స్నేహంగా వుంటారు. ఈ మాటలు వారి స్నేహబృందాన్ని ఏ మాత్రం త్రెంచలేకపోయాయి. ఆ రోజు ....

బై.పి.సి. గ్రూపు అమ్మాయిలాంతా నడిచి వెళ్తు న్నారు.

"చిలకపచ్చ చీరకట్టు" అంటూ పాడుతున్నాడు రవి.

చివ్వున వెనక్కి తిరిగింది ఆ అమ్మాయి.

ఆ అమ్మాయి అదే చీరకట్టుకొని వుంది.

"మిష్టర్ వళ్ళెలా ఉంది."

"ఏంటే వాగుతున్నావు. కోస్తా" అంటూ ముందుకు పోబోయాడు రవి.

"డోంటాక్ రబ్బిష్. నీ అంతు చూస్తా" అందా

అమ్మాయి రౌద్రంగా.

"ఏంటే నువ్వు చూసేది" అంటూ మీదకు పోబోయాడు.

శేఖర్ వాళ్ళంతా కలిసి రవిని బలవంతంగా నెట్టుకుంటూ అవతలకు తీసుకెళ్ళారు. ఆ అమ్మాయి ఏడుస్తూ లోపలకు పరిగెత్తింది. క్షణాల్లో ఈ వార్త దావానలంలా వ్యాపించింది.

"రవీ .... దిసీజ్ టూ మచ్. నీ ప్రవర్తన ఏం బాగుండలేదు" అన్నాడు శేఖర్.

"దాని ప్రవర్తన బాగుందా?"

"అదిగో మందా భాష వదిలెయ్. స్త్రీలను గౌరవించటం నేర్చుకో. ఆడవాళ్ళపట్ల ఆ రఫ్‌నెస్ ఏమిటి? ఆ అమ్మాయి మీదికెళుతున్నావు. కొడదామనా! ఎవరన్నా వింటే ఎంత చెండాలంగా వుంటుంది."

"నా కనవసరం. నన్ను ఎవరేమైనా అంటే సహించను."

"నీకేమిటోయ్. అందరికీ ఆ ఆత్మాభిమానం వుంటుంది. ఆ అమ్మాయి ఆకుపచ్చచీర కట్టుకొని వుంది. అందుకే ఆమె గురించి పాడుతున్నావనుకుంది. ఆమెను కాదని నువ్వు చెప్పి ఉండాల్సింది."

"ఇప్పుడేమంటావ్?"

"ఏం అంటున్నానో అర్థం కావటంలేదా. నీలో శాడిస్టు లక్షణాలు ముదిరిపోతున్నాయి. సిగరెట్ అంటించి, బేడతో కోసి ఆనందించేది మనుషులు కాదు. గుర్తుంచుకో."

"షటప్" అరిచాడు రవి ఆవేశంతో.

అప్పుడే చూశాడు శేఖర్ కళ్ళలోకి.

"ఇంకా అరువు. ఒక్క విషయం రవి. నువ్వు నన్ను కొట్టినా చంపినా బాధపడను. నీలో ఈ మానసిక ప్రవృత్తి ఛేంజ్ కాకుంటే సమాజానికి నువ్వు భారంగా తయారవుతావు. మైండిట్" అంటూ వెళ్ళిపోయాడు శేఖర్.

రవి వెంటనే సిగరెట్ వెలిగించాడు. నిమిషాల్లో అయిపోయింది. తిరిగి మరొకటి వెలిగించాడు. శేఖర్ మాటలు మారుమ్రోగుతున్నాయి. క్లాసుకు వెళ్ళినా కూర్చోలేకపోయాడు. బయటకు వచ్చేశాడు. రావిచెట్టు దగ్గరకు రాగానే క్రమ్మేశారు పదిమంది.

"ఏరా మా చెల్లాయినేదో అన్నావట." అన్నాడతను.

"మాటలు మర్యాదగా రానీ" అన్నాడు రవి.

"నీకేమిటిరా మర్యాద" అంటూ ఛెయిన్ తీసి తల మీద కొట్టాడు. 'ఫటక్'మంటూ శబ్దం వినిపించింది.

"అబ్బా" అంటూ తలమీద చెయ్యి పెట్టుకున్నాడు.

ఛెయిన్ తిరిగి చేతిమీదపడి చురుక్కుమంది.

తలనుండి రక్తం కారుతుంది.

ఓ చెయ్యి మొఖానికి మరో చెయ్యి తలకు అడ్డంగా పెట్టుకొని కూర్చుండిపోయాడు. తలో దెబ్బ వేస్తున్నారు. చొక్కా చినిగిపోయింది. వీపుమీద గీసుకు పోయింది. కొంచెంసేపు కొట్టాక....

"జాగ్రత్త నా కొడకా. ఈసారి పిచ్చిగా ప్రవర్తిస్తే ప్రాణాతీస్తాం" అని వెళ్ళిపోయారంతా.

ఈ వార్త వినగానే విద్యార్థులంతా పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చారు. ఆ అమ్మాయికి కూడా ఈ వార్త తెలియగానే అమాంతం క్లాసునుండి వచ్చేసింది. వాస్తవానికి ఈ

విషయం ఆమె తన అన్నకు చెప్పనేలేదు. ఉదయం ఆ సంఘటన జరగటం.... వార్తలు వెళ్ళిపోవటం.... వాళ్ళు వచ్చి కొట్టి వెళ్ళిపోవటం జరిగింది.

రవి మగతగా పడివున్నాడు. రిక్షాకోసం ఒకతను సైకిల్ వేసుకుని వెళ్ళాడు. ఆ అమ్మాయి తన కర్చీఫ్‌తో రవి మొఖంమీద కారుతున్న రక్తం తుడిచింది.

ఆ సంఘటనకు విద్యార్థులంతా కదిలిపోయారు.

రిక్షా వచ్చింది.

రవిని హాస్పిటల్‌కు తీసుకెళ్ళారు.

మూడు కుట్లు పడ్డాయి.

రవికి కుట్లువేసేదాకా ఆ అమ్మాయి అక్కడే వుంది. ఆ తర్వాత వెళ్ళిపోయింది. రవి మిత్రులు ఈ విషయం తెలియచేశారు.

రవి ఆలోచిస్తున్నాడు. జీవితంలో తొలిసారిగా అతని శరీరంమీద ఛెయిన్ దెబ్బ పడినప్పుడు బాధంటే ఏమిటో అర్థం అయింది. తాను కొడుతుంటే, కాలుస్తుంటే ఇంతగా బాధపడతారు కాబోలు ననుకున్నాడు. తన రక్తం తుడిచిన ఆ అమ్మాయిని తలుచుకుంటే సిగ్గుతో కదిలిపోయాడు. ఆమెపట్ల తన ప్రవర్తన సమంజసంగా లేదనుకున్నాడు. శేఖర్ మాటలు గుర్తొచ్చాయి.

నిజమే. తనలో ఓ విధమైన రాక్షసత్వం చిన్ననాటి నుండే ప్రవేశించింది. ఒక్కసారే తాను రెక్కలు విరిచిన తూనీగలు, తాను కోజా కొట్టే రాము ముఖం జ్ఞాపకం వచ్చారు. ఎదుటి వాడిని హింసించి ఆనందించాలనే తత్వం తనలో ప్రబలమయింది. అలాంటి పనుల నుండి, ఆలోచనలనుండి బయటపడాలి.

రవిలో రేఖామాత్రంగా కలిగిన ఆ ఆలోచన కార్య

రూపం దాల్చలేదు.

పట్టణంలోనే రెండు గ్రూపులుగా విడిపోయారీ సమస్యమీద. రవి తల పగలటం ఓ కులసమస్యగా తీసుకున్నారు. ఆడపిల్లను అల్లరిచేసేంత స్థాయికి ఎదగటంపట్ల తిరిగి ఆ కులంవారిలో ఆందోళన చెలరేగింది. ఈ సమస్యను సంప్రదింపుల ద్వారా కాక బలాబలాల ద్వారానే తేల్చుకోవాలని యెవరికి వారు నిర్ణయించుకున్నారు.

"మన నాయుడికి నాలుగు కుట్లు పడ్డాయి. వాడికి ఆరుకుట్లు పడాలి. ఇది జరక్కపోతే మన మెవరం నాయుళ్ళమే కాదు" అంటూ శపథంచేశారు కొందరు.

రవి ఆ రోజు మొదటిసారిగా హాట్ సేవించాడు. అతని కళ్ళముందు ఆ అమ్మాయి శేఖర్ కనిపించారు. అంతలోనే, ఆ వాతావరణంలో వారిని తన మనోపథం నుండి బలవంతంగా చెరిపేసుకున్నాడు.

పథకం సిద్ధం అయింది.

సరిగ్గా నెలరోజులకు క్రొత్త సినిమాచూసి వెళుతున్నాడు ఆ అమ్మాయి అన్న. దారి కాచి భయంకరంగా కొట్టేశారు. స్పృహలేకుండా రక్తపు మడుగులో పడుంటే ఎవరో హాస్పిటల్లో చేర్పించారు. కష్టంమీద అతను బ్రతికి బయటపడ్డాడు.

తిరిగి కక్షలు తారాస్థాయి నందుకున్నాయి. పట్టణంలో 144వ సెక్షన్ విధించారు. రవి కాలేజికెళ్ళటం మానేశాడు. అతని సమయం అంతా గంగ రూంలోనే గడిచిపోతోంది.

అక్కడకు రకరకాల వ్యక్తులు వచ్చేవారు. పేకాట త్రాగటం జోరుగా సాగిపోతుండేవి. అక్కడే రవికి వివిధ వ్యక్తులతో పరిచయం అయింది. అతని పరిధి ఆ

పట్టణం దాటి ఆ చుట్టుప్రక్కల గ్రామాలకు విస్తరించింది.

ఓసారి ఏదో కొట్లాట సందర్భంగా.... ఓ గ్రామం వాళ్ళారంతా.... ఆ కొట్లాటలో ఒకతను రవి కళ్ళముందే చచ్చిపోయాడు.

అప్పటిదాకా ఎవర్నన్నా కొట్టాల్సివచ్చినా అంతగా ఆలోచించేవాడు కాదు రవి. కానీ మనిషిని చంపటం పట్ల యెందుకో తెలియని భయం ఉండేది.

ఇప్పుడది కూడా తొలిగిపోయింది.

పూర్తిగా కాలేజీకి వెళ్ళటం మానేశాడు.

అతనికి కావలసిన మందు, భోజనం XoX రూంలోనే లభిస్తున్నాయి. క్రొత్తగా అలవాటయింది మగువ. రవికి వారిని అనుభవించటంలోనూ రాక్షస పద్ధతులే అలవాటయ్యాయ్. అందుకు కారణం అతని సహచరులు. వారు స్త్రీలను ట్రీట్ చేసే విధానం.... స్త్రీల గురించి నీచంగా మాట్లాడుకునే తీరు అతన్ని మార్చాయి. డబ్బుకు లోటుండేదికాదు. ఎంతకావాలంటే అంత వస్తుండేది. అప్పుడప్పుడు చిన్నా, పెద్దా కొట్లాటలు సాగుతూనే ఉన్నాయి.

రవి ఇప్పుడు పూర్తిస్థాయి రౌడీగా ఎదిగాడు.

సత్యం, శేఖర్ తదితరులు వేరే చోటుకి చదువుల కోసం వెళ్ళిపోయారు.

ఆ పట్టణంలో ప్రధానంగా ఇరువర్గాల నడుమ కక్షలు రగుల్కొంటున్నాయ్. అయితే చాలా నిశ్శబ్దంగా.... బద్దలవనున్న లావాలా ఉంది వాతావరణం.

6

"మమ్మల్ని వ్యాపారాలు చేసుకోనివ్వటంలేదు. మామూళ్ళు యివ్వలేక ఛస్తున్నాం."

"హోటల్‌కొచ్చి నానా అగడం చేస్తుంటారు. ఇచ్చింది చాలదు. ఇంకా కావాలని డిమాండ్. కాదంటే యే ఈగనో చంపి రభస. ఒక్కోసారి బిల్లులు కూడా ఇవ్వటంలేదు."

"ఆ రవిగాడి, గంగగాడి అండ చూసుకుని వాళ్ళు చేసేపనులు మరీ దారుణంగా ఉన్నాయి. సినిమాలు చూడనీయరు. ఆడవాళ్ళని ఒకటే గొడవ. మొన్నా నడుమ ఓ మధ్యవయస్కురాలిని బలవంతం చేయబోయారట. ఈ గొడవలు ఇలానే సాగితే భరించటం కష్టం."

పట్టణంలోని కొన్ని వర్గాలు తీవ్రంగా అశాంతి చెందాయి. వాస్తవానికి రవి పేరునా, గంగ పేరునా చాలామంది వాడుకున్నారు. ఎవరెవరినో కొట్టాలంటే ఇంతివ్వండి అంటూ వసూలు చేసిన సందర్భాలూ ఉన్నాయి. ఇలాంటి విషయాలేం రవికి తెలియదు. రవి పూర్తిగా నిషాలో ఉండటానికి అలవాటు పడ్డాడు.

రవి, గంగను అమితంగా ప్రేమించేశాడు. గంగలో ఓ విధమైన నిజాయితీ వుంది. అతనికి కులం అంటే పిచ్చి అభిమానం. ఆ విషయాల్లో తలదూరిస్తే మూర్ఖంగా తెగిస్తాడు. మిగతా వారిలో అలాంటి దృక్పథం కనిపించేది కాదు. వారి కుల దృక్పథం సైతం కుట్రలతోనిండి ఉండినట్లనిపించేది. ప్రతి విషయానికి వీళ్ళని వాడుకోవటాన్ని రవి గమనించేవాడు. అయినా రవి ఆ పరిస్థితులనుండి బయటపడలేక పోయేవాడు. అంతగా కూరుకుపోయాడు వాటిల్లో.

గంగ, రవి పట్ల వారి కులంలోనే చాలామందికి సానుభూతి లేదనే విషయం వారికి తెలీదు. అలాంటివారంతా

పట్టణంలోని అనిశ్చిత పరిస్థితులపట్ల ఆందోళన చెందు తున్నారు. యే క్షణాన ఏమవుతుందో తెలియదు. చాలా సందర్భాలలో అమాయకులు దెబ్బలు తింటున్నారు. కాగా ఈ పోట్లాటలు సమసిపోయి ప్రశాంత వాతావరణం ఏర్పడాలని వారంతా కోరుకుంటున్నారు.

ఇప్పుడు ఆ పట్టణంలో వర్గాలలో మార్పులొచ్చాయి. కొంతమంది చదువుల నిమిత్తమో, జీవితంలో సెటిల్ అయ్యే నిమిత్తమో వేరే వేరే ప్రాంతాలకు వెళ్ళి పోయారు. వారు వెళ్ళటంతో ఆయా కులాల ప్రాభవం అణిగిపోలేదు. క్రొత్తవారొచ్చి ఆ స్థానాన్ని భర్తీ చేశారు.

ఇప్పుడు కమ్మవారికి చెందిన యువకులు మరీ ఉద్రేక పూరితంగా ఉంటున్నారు. వాళ్ళంతా ఏదో ఒకటి చేసెయ్యాలనే ధోరణిలో ఉన్నారు. అందుకే వారంతా మంతనాలు సాగిస్తున్నారు. ఇటీవల రవి వర్గానికి, క్రిస్టియన్ యువకులకూ నడుమ తగాదాలు జరుగుతున్నాయి. అందుకని తాత్కాలికంగా అయినా కమ్మవారూ, క్రిస్టియన్లు ఐక్యం అయ్యారు. ముస్లింలు మాత్రం తటస్థంగా ఉండిపోయారు.

ఇలాంటి బాపతు జనానికి చెంది కొలబద్దలుంటాయి. ఆ యా వర్గాలకు ఒకరో, యిద్దరో నాయకులుంటారు. వారికెప్పుడూ ప్రచారం లభిస్తుండాలి. అందుకు అవసర మయినా లేకున్నా కొన్ని కొట్లాటలు సృష్టించబడు తుంటాయి. ఊర్లో టెంషన్ మొదలవుతుంది. కొన్నాళ్ళు అటూ, యిటూ ఎడా పెడా ఖర్చు చేస్తారు. తిరిగి కొన్నాళ్ళు స్తబ్ధత....ఆ తర్వాత తిరిగి మొదలు. ఈ సంఘటనలన్నీ కలిసి ఓ పతాక సన్నివేశానికి ప్రాణం

పోస్తుంటాయి.

కొన్నాళ్ళు ఓ వర్గం వెలుగుతుంది. అది శాశ్వతం అనుకుంటారు. మరి కొన్నాళ్ళకి ఇంకో వర్గం తలెత్తుతుంటుంది. అదో ప్రాసెస్‌లా జరుగుతుంటుంది.

ప్రస్తుతం పరిస్థితి అదే.

ఇప్పుడు రాజ్యమెవరిది? అది నిర్ణయించుకోవటానికే సిద్ధపడ్డారంతా.

“రవినీ, గంగనూ లేపెయ్యాలి” నిశ్చయానికొచ్చేశారు.

అదంత సులభంగా జరిగే విషయంకాదు. అందుకు ఓ పథకం రచించాల్సి ఉంటుంది. ఎవరి కోటల్లో వారు ఉంటున్నారు. అవి అత్యంత భద్రంగా ఉంటాయి. నేరుగా దండెత్తి వెళ్ళి జయించటం ఎవరికీ సాధ్యం కాదు. అందుకు కుట్ర ఒక్కటే మార్గం—ఎవరికయినా.

వాళ్ళని ఈ ప్రపంచం నుండి పంపెయ్యాలని నిర్ణయించుకొన్నాక వారి కార్యక్రమాల్ని పరిశీలించటానికి రహస్యంగా నిర్ణయించబడ్డారు కొందరు.

దాదాపు నెలరోజులు అన్నీ గమనించి వారు రిపోర్టు అందచేశారు. దాని ప్రకారం ఉదయం ఎనిమిదిగంటలకు లేక పదిగంటలకు రవి, గంగ వాళ్ళ రూముకొస్తాడు. అక్కడ చాలామంది ఉంటుంటారు. ఆ గదిలో మారణాయుధాలు ఎప్పుడూ తయారుగా ఉంటాయి. అక్కడ కొట్లాట జరిగితే వారిదే పైచేయిగా ఉంటుంది. తిరిగి ఏ రెండు గంటలకో ఇంటికి వెళతాడు. రూమునుండి ఇంటికి వెళ్ళే త్రోవలో ఓ అవకాశం లభించవచ్చు. అయినా అప్పుడుకూడా రవి వెంట ఒకరిద్దరు ఉంటూనే ఉంటారు.

తిరిగి సాయంకాలం ఆరుగంటల ప్రాంతంలో దుర్గా

మహల్ ప్రాంతానికి వస్తుంటాడు. అప్పుడు కూడా అవకాశం ఉంటుంది. అయితే వెంటనే పని ముగించుకోవాల్సి ఉంటుంది. దుర్గామహల్ ప్రాంతం పూర్తిగా వారిది. ఆ చుట్టుప్రక్కల షాపుల్లోనూ, ఇళ్ళల్లోనూ ఎప్పుడూ ఆయుధాలు రెడీగా ఉంటాయి. క్షణాల్లో ఎలాంటి పరిస్థితినయినా అక్కడ ఎదుర్కొంటారు.

ఈ సందర్భాల్లో ఏ మాత్రం అనుమానం కలిగినా పరిస్థితులు అనుకూలించవు.

క్లుప్తంగా వారి పరిశోధనా సారాంశం అది. విషయాలన్నీ అత్యంత రహస్యంగా జరిగాయి. పట్టణంలో అంతకు ముందే జరిగిన కొట్లాట టెంక్షన్‌లో వాళ్ళున్నారు.

ఆ రోజు జరిగిన రహస్య సమావేశంలో ఆదివారం నాడు ముహూర్తం నిర్ణయించారు.

సాయంకాలం ఆరుగంటల ప్రాంతంలో....రవి ఇంటి నుండి బయలుదేరుతాడు. ఆ సందర్భంలో సాధారణంగా ఒంటరిగానే ఉంటాడు. స్కూటర్ మీద ఇద్దరో ముగ్గురో వెళ్ళి క్షణాల్లో పొడిచేసి వెళ్ళిపోతారు. అతనితో పాటు వేరెవరైనా ఉంటే వాళ్ళని కూడా పొడిచెయ్యాలి. అప్పుడు అవకాశం లేకుంటే....దుర్గామహల్ నుండి వెళ్ళేటప్పుడు ఎవరో వకర్ని, లేదా ఇద్దర్నీ లేపెయ్యాలని నిశ్చయించుకున్నారు.

రవికి మృత్యువు ఎదురవుతుందని తెలియదు. అతను రొటీన్ కార్యక్రమంలో ఉన్నాడు.

7

"శేఖర్" ఆప్యాయంగా అన్నాడు రవి.

చాలాకాలం తర్వాత వారు కలుసుకున్నారు. రవికి తన కాలేజీ రోజులు గుర్తుకొచ్చి కళ్ళవెంట నీళ్లొచ్చాయి.

"ఓరేయ్ రవి. నువ్వు చాలా మారిపోయావురా, నిన్నిలా చూస్తుంటే మిత్రుడిగా నాకు బాధ కలుగుతుంది. నువ్వు త్రాగుతున్నావు. వ్యభిచరిస్తున్నావు. ఊర్లో అందరి దృష్టిలో నువ్వో రౌడివి. నీకు తెలుసో లేదో నీ పేరుతో మామూళ్ళు వసూలు చేస్తున్నారట. నీకు హృదయం లేదని, నువ్వో రాక్షసుడివని జనం అనుకుంటున్నారు. కానీ రవి నీ హృదయం నాకు తెలుసు. నిన్నిలా తయారు చేసింది వీళ్ళే. నీ కెప్పుడూ మారే అవకాశం ఇవ్వలేదు. కులం పేరుతో నిన్ను రెచ్చగొట్టి నిన్నో నాయకుడ్ని చేశారు. నీ మూలంగా నా కులంలో ఎవరికైనా మంచి జరిగిందా!

అసలీ కులం కొట్లాటలు ఎవరికోసం! ఎవరి లాభం కోసం! నువ్వాలోచించు. రవీ.... సత్యం....గుప్తా.... సలీం మనవే కులాలురా. మన స్నేహాన్ని నిలిపింది కులమా? ఒరేయ్ ఈ రోజు నీకు హాయిగా గడిచి పోతోంది. మేం చదువుకొని నిరుద్యోగాలుగా ఉన్నాం. మేమంతా కూడా కొట్లాడాలిరా బ్రతుకు తెరువుకోసం. మనమంతా ఐక్యంగా పోట్లాడాలి. కాని ఏం చేస్తున్నాం? కులాల పేరుతో కొట్టుకుంటున్నాం. బలివుతుంది ఎవరు? మనమేరా! మా తగాదాల్లో ప్రాణాలు కూడా పోతుంటాయి. కాని ఏ ధ్యేయంకోసం ఆ త్యాగాలు! ఆలోచించు. నీకూ బాధ్యత ఉంది. నువ్వూ జీవితంలోకి రావాలి. రేపు నీ పిల్లలికి నేర్పాలి" అన్నాడు శేఖర్.

ఆ మాటలు రవి హృదయంలోకి చొచ్చుకు పోతున్నాయి.

సాయంకాలం ఆరుగంటలు దాటుతోంది. శేఖర్ ఆ

రోజే రావటం జరిగింది. ఊర్లోవున్న మిత్రుడు రవి ఒక్కడే. అందుకే రవిని తీసుకొని పొలాలగట్లమీదకు వెళ్ళాడు. చిన్ననాటి సంగతులన్నీ చెప్పుకుంటుంటే వారికి కాలం తెలియనేలేదు. చాలాకాలం తర్వాత రవి మనసు ఆ రోజే ప్రశాంతంగా ఉంది. కట్రలూ.... తగాదాలనుండి ఆ రోజు విడివడింది.

"మరి నేను వెళతానురా" అన్నాడు రవి.

"రవీ, నువ్వు మారుతావనే నమ్మకం నాకుంది" అన్నాడు శేఖర్ ఆప్యాయంగా.

"మారతానురా. తప్పకుండా మారతాను" అన్నాడు రవి. ఆ మాటల్లో బాధ స్పష్టంగా ఉంది. రవికి తన తలకంటిన రక్తం తుడిచిన అమ్మాయి గుర్తొచ్చింది.

"మరలా మనం కలుసుకునేదెప్పుడో" అన్నాడు శేఖర్.

రవి నవ్వి.... శేఖర్ చేతిని ఆప్యాయతతో నొక్కి బయలుదేరాడు. సరాసరి ఇంటికొచ్చి స్నానం చేశాడు. హాయిగా ఉంది. ఆరోజింక బయట కెళ్ళాలనిపించలేదు.

అంతలో దూసుకొచ్చిందో రిక్షా. అందులోనుండి కంగారుగా ఇద్దరు క్రిందికి దూకారు.

"నాయుడూ, గంగను పొడిచేశారు"

"ఎప్పుడు?" అదురాగా అన్నాడు.

"ఇరవై నిముషాలవుతోంది"

"ఎక్కడ?"

"దుర్గామహల్ దగ్గర. ప్రాణం పోయింది."

వరసగా తలమీద పిడుగులు పడుతున్నట్లయింది. చటుక్కున లేచి చొక్కా వేసుకొని వాళ్ళ గదిపై పుక

రిక్షాలో బయలుదేరాడు రవి.

ఆ సమయంలోనే అంతా కరచాలనం చేసుకున్నారు సంతోషంతో.

“అసలు ఈ రోజు రవిగాడు అడ్రస్ లేడు. ఏమయి పోయాడో” అన్నారెవరో.

“వాడ్ని కూడా లేపేస్తే పీడా వదిలేది” అన్నా డింకో వ్యక్తి. ఆ గదినిండా మందువాసన.

ఆ రోజు సాయంకాలం ఆరుగంటలకు మ్యాట్నీ చూసి ఇంటికి వెళుతున్నాడు గంగ. క్షణాల్లో ఈ వార్త తెలిసి పోయింది. లుంగీ విగాదున్నాడతను. రివ్వున దూసు కొచ్చింది స్కూటర్. సడన్ గా వారిని చూడగానే పరిగెత్తబోయాడు గంగ. లుంగీ అడ్డం పడింది. తూలి పడ్డాడు. ఈలోపు అతని స్నేహితుడు పారిపోగల్గాడు. లుంగీ విసిరేసి నగ్నంగా పారిపోవటానికి గంగ మనసు ఒప్పుకోలేదు. అలాగే కూర్చుండిపోయాడు.

ఆ లోపు బలంగా కడుపులో ఒకటి....వీపుమీద.... డొక్కలో బలంగా కత్తిపోట్లు. క్షణాల్లో వెళ్ళిపోయా రంతా. రక్తపు మడుగులో గంగ! ఆ ముగ్గురినీ గంగ స్నేహితుడు చూశాడు.

హాడిచేసిన ముగ్గురూ ఊరువిడిచి వెళ్ళిపోయారు. ఏ పరిస్థితినయినా ఎదుర్కోవటానికి వాళ్ళు రంగం సిద్ధం చేసుకున్నారు.

ఆ రోజు రవి, గంగను తలుచుకొని భోరున ఏడుస్తూనే ఉన్నాడు. మిగతా వారికి బాధగా ఉన్నా....గంగ గురించి నిజాయితీగా బాధపడింది రవి ఒక్కడే.

పోస్టుమార్టం అయ్యాక శవాన్ని ఊరేగించారు.

ఘనంగా దహనక్రియలు పూర్తిచేశారు. ఆ తర్వాత ఫలితాలు ఎలా ఉండనున్నాయోనంటూ ఊరంతా తల్లడిల్లింది.

కానీ ఏం కాలేదు!

ఊరంతా ప్రశాంతంగా ఉంది!

గంగను హత్య చేశారన్న అనుమానం ఉన్న ముగ్గురూ తమ పెద్దల సలహా మేరకు లొంగిపోయారు.

కోర్టులో కేసు నడుస్తోంది!

"కాటికి కాళ్ళు చాచిన బ్రతుకులింతే. ఎప్పుడో నాడు హీనంగా చావాల్సిందే" అనుకున్నారు ఊరంతా.

రవి ఆ షాక్ నుండి తేరుకోలేదు.

8

పట్నంలోని పెద్దలూ, రాజకీయవేత్తలూ తీవ్రంగా మంతనాలు సాగించారు. ఈ కేసు వార్తలు పేపర్లలో విపరీత ప్రచారాన్ని అందుకున్నాయి. తొలిసారిగా రవికి ప్రపంచం అంటే ఏమిటో అర్థం అయింది.

కోర్టులో సాక్ష్యాలు తారుమారయ్యాయి. గంగ స్నేహితుడు క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్‌లో జవాబులు పరస్పర విరుద్ధంగా ఉన్నాయి. సినిమా చూసి వస్తున్నాం అని చెప్పి....అందులో హీరోయిన్ ఎవరని అడిగితే ఎవరిదో పేరు చెప్పాడు. అందులోనూ అది పాతసినిమా. ఆ హీరోయిన్ తెలియని వారుండరు.

గంగ మరణం పట్ల వారి తల్లిదండ్రులే అంతగా పట్టించుకోలేదు. వారిని ఏనాడు ప్రేమగా పలకరించటంగాని, సహాయం చెయ్యటంగాని గంగ చెయ్యలేదు. అవతలి పార్టీ వారు నిధులు ప్రోగేసి అందరినీ కొనేశా

రన్న వదంతులొచ్చాయి. ఆఖరకు గంగ కుటుంబసభ్యులు కూడా ప్రలోభానికి గురయ్యారని గుస గుసలు వినిపించాయి.

రవి కివన్నీ తీవ్రమైన మనస్తాపాన్ని కలిగించాయి. అతనికి కులం అన్నా, తగాదాలన్నా అసహ్యం ఏర్పడింది. గంగను తలుచుకొని మౌనంగా రోదించేవాడు.

ఆ రోజు తీర్పు వెలువడేరోజు. అందరూ ఎంతో ఆత్రంగా ఎదురుచూస్తున్నారు. రవిలో నిర్లిప్తత....

అందరినీ నిర్దోషులుగా ప్రకటించి వదిలేశారు. వారందరినీ ఊరేగింపుగా తీసుకొచ్చారు.

"నాయుడూ....గంగ ఆత్మకు శాంతి కలిగించాలి" అంటూ చెప్పబోయారెవరో....

"షటప్" అరిచాడు రవి.

"ఏంటి నాయుడు"

"ఇంకెప్పుడూ నన్ను నాయుడని పిలవకు" కఠినంగా అని లేచిపోయాడు రవి.

తిరిగి పట్టణంలో ప్రశాంతత....

అయితే అది తాత్కాలికమే అయింది.

నిర్దోషిగా బయటకొచ్చిన వారిలో.

మరో శాడిస్టు తలెత్తాడు!

9

"అంకుల్, మా గంగే తూనీగలు పట్టుకొని చంపుతున్నాడు" అంటూ వచ్చి చెప్పాడు శ్యామ్.

"వాడేడి?" అంటూ లేచి వెళ్ళాడు రవి.

"గంగా, ఇలారా" అని పిలిచాడు కోపంగా.

గంగ భయంగా వచ్చాడు.

"తూనీగల్ని చంపకూడదమ్మా. వాటికి ప్రాణం వుంటుంది. రెక్కలు విరుస్తుంటే ఏడుస్తాయి. నీ చెయ్యి విరిస్తే నీకు బాధగా ఉండదూ. అందుకే అలాంటి ఆటలు ఆడకూడదు. మీరిద్దరూ కొట్టుకోకుండా ఆడుకోండి. ఇంకెప్పుడూ అలాంటి ఆటలు ఆడవుకదూ" అన్నాడు.

"ఆడను డాడీ" అన్నాడు గంగ చేతిలో తూనీగను ఎగరేస్తూ.

రవికి శేఖర్, సోదరిలాంటి ఆ అమ్మాయి జ్ఞప్తికొచ్చారు.

—:అ యి పో యి ం ది:—